



כאם פאטאר

רוצה ככה ורוצה אחרת, לא סותמת את הפה כל הזמן, נותנת הוראות. עם צלמים יותר מדי חופשית איתו, מתעקשת על כל מיני דברים, אני לא כליך אוהבת שבעלי מצלם אותי, אני מרגישה יותר מדי חופשית איתו, מתעקשת על כל מיני דברים, רוצה ככה ורוצה אחרת, לא סותמת את הפה כל הזמן, נותנת הוראות. עם צלמים

אחרים זה יותר פשוט, אין לי זכות דיבור בכלל, הם מצווים ואני עושה. לפעמים כשמזמינים או כשסתם מתחשק, אז הוא מצלם אותי בסטודיו בבית. אני חושבת שתוך שנה בערך ארצה לעשות דברים לגמרי אחרים, איזה בייבי קטן למשל, הגיע הזמן."

שמתאהבים בי בעיקר הם השייחים מסעור דיה ומכוויית. אני מתחילה לחייך, הם מתחילים לדבר צרפתי, ואני עונה ב־ערבית. הם נדלקים ושואלים מאיפה אני, ואז הם מתחילים לדבר, להזמין לארוחות ולתת כרטיסי־ביקור.

"היום אני מוכרת בשם המיקצועי שלי — שאנה. כבר לא קוראים לי שלומית. האמרגנים טוענים שאת השם שלומית זוכרים הצרפתים רק שעה שעתיים, ואחר כך שוכחים. אזי שיהיה שאנה — שאנה אמיר טסייה. מצחיק, לא?"

לא צריך להגזים, אני לא עקרת־בית למופת."

שייחים

מסעודיה



ב ינתיים היא מציגה אופנה צרפתית אך לא מתנהגת כמו הצרפתיות. "הן לא נחמדות," קובעת שלומית. "לא מדברות, לא מחייכות, הכל קפוא. ואילו אני מתנהגת כמו ישראלית לכל דבר. מי

בהמשך הקאריירה שלה הפכה שלומית דוגמנית הצילום מס' 1 של ישראל, ואחת מדוגמניות המסלול היקרות. אחר כך פגשה את טסייה, שב־הוולך, באי והלך. הצעירה מנתיבות החליטה להתמסד ולהיות אשת־איש.

"ההורים שלו ממוצא פולני, וביום שישי, כשהם באים לבקר, אני מכינה להם מרק עם קניידלך, דגים בטעם אשכנזי, ועוד כל מיני דברים שאני לא כל כך אוהבת. שיהיה להם לבריאות! כשבאים חברים אני מבשלת אוכל צרפתי ומרוקאי. אבל



צלמות

"עם הצמות של בו דרק אני נראית שגעון. הן נש" ארות שבועיים, חופפים ומייבשים."



ראשית הדרך והשיא

התפשטתי. פעם אחי ראה תמונת פירסומת לפטר־שייב, כשאני חשופת חזה, הוא כעס כי זה לא שייך אחד לשני. מאז הפסקתי עם צילומי־עירום. צריך לשמור על הפרדמה ששמה שאנה."

"הייתי דוגמנית של הכל, היו צריכים לעשות תצוגת תסרוקות. הייתי שם, ואם ביקשו להתפשט,